

ваніе-то на окончаніе-то си можѣтъ да покажѣтъ каквинѣ-тъ на єдинѣ прѣдмѣтъ по-малкѣ отъ колкото си є.

З а д а т к ы. Што показовати тѣна сжштѣствителны имена: жена, женица, жениште; мома, момиче, момиченце, момиште; братѣ, братецѣ, братенце, братиште; око, оченце, очиште; рѣка, рѣчица, рѣчиште.

Измѣнѣте окончаніа-та на долни-ты имена така, каквото да показовати голѣмниѣ на прѣдмѣта: градѣ, чловѣкъ, нога, глава, столѣ. Измѣнѣте окончаніа-та пакѣ на тѣна сжштѣствителны имена така, каквото имя-то да показова малость или галеность на прѣдмѣта.

68. *Стопанѣ є голѣмѣ; нѣ Драганѣ є по-голѣмѣ; а Пятко є най-голѣмѣ.* Колко прѣдложениа сѣ тука? Кои имѣ сѣ подлѣжашти-ты и кои имѣ сѣ сказуемѣ-ты? Какви дѣлове на слово-то сѣ сказуемѣ-ты? Каквѣ разликѣ имѣтъ єдна отъ другѣ думѣ-ты: голѣмѣ, по-голѣмѣ, най-голѣмѣ?

Правило. Прѣдмѣти-ти можѣтъ да сѣ сравнявати помежду си, за да сѣ покаже, повече ли или най-много каквинѣ има єдинѣ прѣдмѣтъ отъ другѣ, или има по-малко или най-малко. Това нѣшто сѣ нарича стѣпень за сравнєніе. Стѣпенє за сравнєніе сѣ три: положительнѣ (бѣлѣ, бѣлый), сравнительнѣ (по-бѣлѣ, по-бѣлый) и прѣвѣсходнѣ (най-бѣлѣ, най-бѣлый).

Прибавѣте на долни-ты прилагателны имена такѣвы надавкѣ, които да показовати каквинѣ-тѣ въ сравнительнѣ и прѣвѣсходнѣ стѣпень: малкѣ, голѣмѣ, студенѣ, горяшѣ, чрѣвенѣ, длъгѣ, кжсѣ, лошѣ, хубавѣ.

69. *Лисица-та му рекла: „азѣ сама си ѣмъ нало-вихъ.“* Колко прѣдложениа има тука? Съ какво сѣ сврѣ-